

Alíř a klenička

Jitka Bednářová

Cíl: *rozvoj sluchové diferenciacce, vnímání první hlásky ve slově, rozvoj slovní zásoby*

Věk: 5 – 7 let

Pomůcky: žádné

Postup:

Vypravujeme: Byl jednou jeden pán a ten neuměl dobře mluvit. Vždycky, když něco řekl, zapomněl na první hlásku. Neříkal „talíř a sklenička“, ale „alíř a klenička“. Bylo to moc legrační. Ale děti chtěly pánovi ukázat, jak se správně mluví, a proto každé slovo, které řekl špatně, řekly správně.

My si na to teď taky zahrajeme, já budu ten pán a vy ty děti. Ale dávejte dobrý pozor, protože se může stát, že nebudete vědět, které slovo pán myslel. Jsou totiž slova, která si jsou podobná, a vy budete muset uhodnout, co vlastně chtěl pán říct.

Říkáme slova bez první hlásky a děti je doplňují: kola – škola, aliny – maliny, mrzlina – zmrzlina, ruška – hruška, áslo – máslo, áma – máma, es – les, pes, ves, rak – drak, mrak, frak, ...

Zkušenosti s realizací:

Děti aktivita bavila, hodně jsme se nasmáli. Nedoporučuji zpočátku používat slova, která i bez první hlásky mají význam (např. v textu zmiňovaný rak), děti mají potom problém slovo nalézt.

Zdroje:

Pausewangová, E. (1993). *150 her k utváření osobnosti*. Praha: Portál.